

LN^o

LENINGRAD

UN CAMÍ CAP A LA VIDA

DISSABTE

30 NOV

19.00 h

ADDA

VIII CONCERT DE NADAL

SANTA CECÍLIA · 2019

Ajuntament de
Xixona

AGRUPACIÓ ARTÍSTICOMUSICAL
EL TRABAJO DE XIXONA

Director: David Gonzàlez Tormo

PASSIÓ I IL·LUSIÓ

No sé si estaran d'acord amb nosaltres però, ens hem adonat que som músics que arreglem i millorem els sentiments de la gent, l'ànima i el cor, concretament. En els darrers concerts, en les últimes eixides, així ens ho han manifestat, vostès, ho siga, el públic; eixe fester o eixa festeria, eixa esquadra amb ulls llagrimosos, eixe oïdor perenne en la butaca de l'auditori esperant sentir més que música, rebre emocions. El summum és quan toques al company de faristol en un Soparet i et diu: - *Només es pot tocar així si es fa des del cor!*

Ha sigut altre any intens. Amb música plena. Veníem de guanyar un certamen i mantenir el nivell era difícil. L'hem buscat, l'hem treballat. Amb alts i baixos, com tot en la vida. Perquè la vida ens instal·la tanques, i en conjunt, són més fàcils superables. L'hem perdut?

I ho hem posat en pràctica amb una sèrie d'actuacions que voldríem destacar: el programa que va enregistrar el programa de ràdio d'Àpunt mèdia *De banda a banda*, les actuacions a Alcoi, Mutxamel o Albaida; inesborrable el concert amb Martín i Cecília Blanes, imperible i memorable, i el final de *Pinos de Roma* a l'ADDA, ens serveixen per resumir aquest any musical.

El que no hem perdut, és el bon bon moment, ja no musicalment parlant, sinó de conjunt, i és per tot el que fem i per la nostra manera de pensar, la música ens uneix, poc es pot afegir més.

Enguany, tindrem altra oportunitat a l'ADDA, en aquest marc incomparable, d'oferir-los altre concert, i ja van huit, gràcies a l'Ajuntament de Xixona. Els oferirem "**Leningrad. Un camí cap a la vida**", amb el fil conductor dels nostres instruments.

Esperem regalar-los, com dèiem al principi, PASSIÓ i IL·LUSIÓ, per molts anys, així, tots plegats, arribarem alhora a la felicitat!

UN ANY COMPLICAT...

Em recorde a mi mateix l'any passat, per aquestes dates, escrivint aquest article. Tan il·lusionat, recordant el 1er Premi aconseguit al Certamen i desitjós de tornar a viure un altre concert a l'ADDA.

I quin concert a l'ADDA... Sé que quasi tots us va quedar amb el final de *Pinos de Roma*. És normal, un final tan apoteòsic. Ara, musicalment, *Yosemite*, Leti en *Anna Frank*, Juanito en *Persis* o Juan Carlos en el tercer moviment de *Pinos de Roma* van ser per a emmarcar.

Després d'allò... Després d'allò va començar tot... Molèsties, dolors, acúfenos, tubaritis, hiperacúsia, la baixa laboral i el poc tacte del metge aquell 12 de març. Uns mesos molt durs, de no saber quan ni com acabaria tot.

Sé que em compreneu quan vos dic que no tinc ganes ni de recordar-ho. Sé també que, després de que em donaren l'alta, que quasi vaig forçar jo perquè em moria de ganes de treballar amb Martín i Cecília, em vaig notar una mica malament. I és que aquestos mesos, a part de la "ferida" a l'oïda, pensé també que vaig haver de cicatritzar una altra "ferida", però aquesta interna, a l'ànima. La de la por d'arribar a viure sense música o de què aquesta, la música, em resultés tan dolorosa que em desaparegueren les ganes de fer-ne'n.

Sabeu que encara no estic al 100%, però estic en procés i confie que en un futur pròxim les molèsties hauran remitat del tot. Sé que quan estic millor m'ho noteu. La prova, les últimes entrades que hem fet o el recent concert dels Geladors que va ser una passada.

Vull donar-vos les gràcies a totes i tots de nou, per estar ahí al meu costat tots aquestos mesos, que han sigut tan difícils per a mi i per a la meua família. Cada missatge, cada paraula d'ànim m'han ajudat no sabeu quant. Gràcies de tot cor.

A l'any musical que encetarem sols li demane salut. Sembla un tòpic però no ho és. Salut i només salut per a poder viure molta més música amb tots vosaltres. Perquè amb vosaltres, qualsevol actuació musical, siga la que siga, està carregada de pura màgia. I, com comprendreu, no me'n vull perdre cap...

PROGRAMA D'ACTES SANTA CECILIA

DISSABTE 16 DE NOVEMBRE DE 2019

19:00 h • Concert de Santa Cecília Banda Jove
"Grans èxits de la Banda Jove". Director: Alberto Garcia Izquierdo

DIUMENGE 24 DE NOVEMBRE DE 2019

09:00 h • Cercavila per arrebregar els nous músics.
11:30 h • Missa en honor a Santa Cecília.
14:00 h • Dinar de germanor.

DISSABTE 30 DE NOVEMBRE DE 2019

08:00 h • Despertà amb coets. Pirotècnia: #tirecoets
09:30 h • Torneig de petanca
19:00 h • VIII Concert de NADAL a l'ADDA.
23:00 h • Sopar de Germanor.

BENVINGUDA NOUS MÚSICS

L'Agrupació Artisticomusical "El Trabajo" de Xixona, s'ompli de goig i de satisfacció al donar la benvinguda a aquests nous músics que entren a formar-ne part.

I l'enhorabona als familiars, perquè no ens cansarem de dir, que la inversió feta en temps i en diners, és una riquesa immaterial tan gran en la formació com a persona, que s'entén quan es té un poc de coneixement.

Els presentem a aquests músics, **DANIELA SCHEMBRE GALINDO** i **ASIER RUBIO JEREZ**, que des del dia de hui formaran part de la nostra família.

PROGRAMA CONCERT - SANTA CECÍLIA 2019

"LENENGRAD. UN CAMÍ CAP A LA VIDA"

* PRIMERA PART *

- **ELS PLANETES** ..... Gustav HOLST (Arr. J. Curwen & Sons i James Curnow)
  1. Marte (El Déu de la Guerra)
  2. Júpiter (El Portador de l'Alegria)
- **THE SEAL LULLABY**..... Eric WHITACRE
- **BRASSBOUND FIVE (Per a quintet de metal i banda)**.....Carlos PELLICER
Col·laboració especial del quintet "Back to Brass"
  - Trompetes: Jaume Martínez, Teles Moreno
  - Trompa: Josep Camarasa
  - Trombó: Sergio Soler
  - Tuba: José Vicente Climent

* SEGONA PART *

- **FATE OF THE GODS (El Destino de los Dioses)** ..... Steven REINEKE
- **SIMFONIA num. 7 "LENINGRADO"** ..... Dimitri SHOSTAKOVICH (Arr. Adan Bernabeu)
IV. Finale; Allegro non troppo

Director: David GONZÁLEZ-TORMO

NOTES AL PROGRAMA

Enguany la banda els ha volgut preparar un concert molt especial, amb una temàtica molt marcada: "Leningrad. Un Camí cap a la Vida". Aquest títol fa referència a un compendi d'emocions, de músiques, que giren totes al voltant de les guerres, l'opressió, les creences populars, la vida i la mort. I de com l'esperit humà va ser més fort que totes les barbàries que es van cometre al segle XX arreu del món.

Començarem amb una selecció de *Els Planetes*, obra escrita pel compositor anglès Gustav Holst entre 1914 i 1916 i que fou presentada el 1918. D'aquesta coneguda suite per a orquestra s'han escollit dos dels planetes més coneguts: Mart, El Déu de la Guerra. On ja es veu reflexada tota la bel·ligerància de la Primera Guerra Mundial. I Júpiter, el Portador de l'Alegria. Un cant a la pau i a la tolerància, que és el que es buscava després de tot el que va suposar la Primera Gran Guerra.

Continuarem amb *The Seal Lullaby* (La Nana o cançó de Bressol de la Foca) d'Eric Whitacre. Basada en un bell poema de Rudyard Kipling anomenat *The White Seal* (La Foca Blanca). Aquesta havia de ser una cançó per a una pel·lícula de Disney, però al final no va sorgir la idea perquè es va realitzar Kung Fu Panda. Malgrat tot, es va poder recuperar aquesta bonica Cançó de Bressol. El poema de Klipind diu més o menys així: "*Duérmete, niño! Llegó la noche; negra es el agua que verde brillaba. La luna, alzándose por entre las olas, nos busca, cuando descansamos entre los huecos rugientes. Donde chocan unas con otras, revueltas, pon allí tu lecho, ve y allí descansa, revuélcate a gusto, torciendo la cola: no ha de despertarte la tormenta airada, ni hará presa en ti el tiburón osado. ¡Duérmete al arrullo del mar que te mece! ¡duérmete en los brazos de las olas mansas!*". Hi ha qui va vore ací, en aquesta cançó, un gest cap a totes eixes mares que van perdre als seus fills a la Guerra.

Però, fem un parèntesi i acabem la primera part amb una mica més d'energia. Serà amb l'obra *Brassbound Five*, del compositor i amic Carlos Pellicer. En aquesta obra ens acompanyarà el prestigiós quintet de metall "Back to Brass"; format per Jaume Martínez i Teles Moreno a les trompetes, Josep Camarasa a la trompa, Sergio Soler al trombó i l'amic José Vicente Climent a la tuba. Aquesta obra, d'un marcat caràcter virtuosístic i de moments de gran expressivitat, va ser encarregada per la Fundació Sanganxa per a la seva estrena durant el 3er Festival Back to Brass celebrat a La Llosa de Ranes (València) en desembre del 2018.

La segona part començarà amb *Fate of the Gods* (El Destí dels Déus) del compositor Steven Reineke, basada en contes de la mitologia nòrdica. La peça conta la història de Ragnarok, també conegut com "*El Crepúsculo de los Dioses*". On s'inclouen el Déu Loki (personificació de totes les coses dolentes), el Déu Balder (Déu de tot allò bo i innocent) o Heimdall (Vigilant dels Déus). Es lliura una guerra increïble entre les forces del bé i del mal, provocant la fi del cosmos. Després de la destrucció, sorgirà un món nou i idíl·lic i aquesta nova terra s'omplirà d'alegria i d'abundància.

I el plat fort de la nit: *La Simfonia núm. 7* de Dimitri Shostakovich, "*Leningrado*", de 1941, coneguda també com "*La Ciudad que no se rindió*", està considerada com una de les obres mestres del compositor rus, arranament del nostre company Adan Bernabeu.

Podem recordar les circumstàncies: Shostakovich vivia a Leningrad quan en juny de 1941 Alemanya va declarar la guerra a la Unió Soviètica per sorpresa. Els invencibles exèrcits nazis van penetrar en la Polònia Soviètica, en Bielorrússia, Ucraïna, Estònia, Letònia, Lituània, i van arribar fins a Rússia. Un grup dels exèrcits es va dirigir fins a Moscú i a pel petroli del Càucàs. Un altre grup es va dirigir cap al nord per a eliminar l'eixida soviètica al Bàltic, així que el seu objectiu primordial era Leningrad, que era i és el port més important de la zona i, amb tres milions d'habitants, el nucli industrial més important de tot el nord. Prendre'l era un dels principals objectius de Hitler. Això va ser a les darreries d'agost de 1941, quan l'exèrcit alemany arriba a les afores de Leningrad. L'1 de setembre comencen a caure granades i obusos per tota la ciutat. I el dia 15 de setembre es tanca el cercle i Leningrad queda assetjada, incomunicada, sense possibilitat de ser abastida, ni lliberada, ni rescatada. Stalin dona ordres de no rendir-se sota pena d'afusellament, Leningrad no pot caure en mans alemanes.

La ciutat va resistir els primers mesos, així que Hitler va decidir simplement que acabaria amb els seus habitants matant-los de fam i de fred, tallant tots els aliments i serveis de necessitat a la ciutat mentre la bombardejava sistemàticament. Així es va produir aquell famós "sitio" (setge) de Leningrad que duraria quasi 900 dies. No hi ha paraules per a descriure el que va ser aquell assetjament de Leningrad. Es calcula que van morir un milió i mig de persones, de fam i de fred, la gran majoria civils. Van desaparèixer tots els animals de la ciutat. Primer els gossos i els gats, després les rates i ratolins, fins a arribar a les paneroles i els cucs. La gent bullia trossos de fusta o es feia sopa de serradura. Va haver molts casos de canibalisme. Els supervivents anaven menjant-se als que havien mort de fam o de fred. Era habitual trobar cadàvers a qui els faltava un braç, una cama, o algú tros de carn, per a vendre la carn humana. En fi, no hi ha paraules.

Allò duraria quasi tres anys. Fins que en gener de 1944 trencaria per fi el bloqueig i alliberaria a la ciutat, tan sols per a trobar-se allí una sucursal de l'infern.

És important saber que la simfonia va ser emesa pels altaveus durant els bombardejos i que va ser, possiblement, la primera vegada en la història en la qual una simfonia va formar part directament de la batalla. Es va poder estrenar durant l'assetjament al mateix Leningrad, però, amb unes circumstàncies molt precàries. Al primer assaig sols van poder acudir 15 músics. Així que es va fer una crida per les trinxeres per a buscar músics que pogueren tocar si no estaven molt malferits. Alguns deixaven les trinxeres unes hores al dia per a assajar, altres venien de cavar fosses on soterraven a la gent; de fet, durant els assajos van morir tres músics de fam i malalties. La simfonia es va estrenar i va ser emesa per altaveus per tota la ciutat i al front alemà, com una espècie d'atac tàctic per a minvar la moral dels alemanys.

En un principi va estar dividida en quatre moviments: Guerra, Memòries, Els grans espais de la meua terra, i Victòria, que és el que escoltarem hui.

Altament, allò que fa més gran si cap a aquest compositor és la tremenda contradicció que vivia amb ell mateix. Shostakovich diria més tard que la seua 7ª simfonia anava en contra del fascisme; però matisava que el Fascisme no és tan sols el Nacional-Socialisme, aquesta música va en contra de qualsevol tipus de tirania, de terror, d'esclavitud i de l'opressió de l'espirit. Aquestes últimes paraules anaven dedicades a Stalin (El Carnisser).

Si bé tot el món recorda els 21 milions de russos que van morir a la Segona Guerra Mundial, cal recordar que Stalin, durant el seu mandat, en va assassinar a 30 milions. Familiars del mateix Shostakovich van ser assassinats per ser contraris al règim o deportats a Sibèria per a morir en treballs forçats. Inclús el mateix Shostakovich va estar a punt de ser assassinat per ser "enemic del poble", sols que la gent que anava a jutjar-lo i assassinar-lo va ser assassinada per un superior un dia abans.

En paraules del mateix Shostakovich: "Estem temerosos d'un tirà nazi que vol invadir Rússia i no ens adonem que el vertader psicòpata el tenim a casa" (referint-se a Stalin).

I malgrat totes aquelles inclemències i penúries, va aparèixer Shostakovich. Sense dubte un dels grans compositors del segle XX, o almenys un dels que millor va saber plasmar a la seua música tanta bel·ligerància i barbàrie comesa dels uns contra els altres.

Però que da "Un Camí cap a la Vida", una esperança. Fou el nom que se li va donar a l'única ruta d'accés a Leningrad mentre va estar assetjada. Atravessava el llac Ládoga congelat, i encara que els nazis no paraven de bombardejar-lo, autèntics valents i herois es jugaven la vida diàriament per a intentar entrar suministres a la ciutat. Va morir tanta gent en aquella ruta que alguns li van canviar el nom pel Camí de la mort.

Així, gràcies a gestos així, a tota la gent que va morir per intentar ajudar a la resta és pel que estem ací. Per intentar fer un món més just, més solidari i on l'empatia li guanye el pols a l'antipatia. S'ha anomenat moltes vegades a aquesta Simfonia Leningrad com la Simfonia de la Guerra. Nosaltres no pensem així. Nosaltres pensem que és la Simfonia de la Vida. Perquè malgrat totes les barbàries que es van cometre a la 1ª i 2ª Guerra Mundial, la humanitat i la gent de bé ha triomfat sempre sobre el terror i els opressors. Leningrad va ser la primera ciutat en rebre el títol de Ciutat Heròica en 1945.

Back to Brass (BTB)

Aquest quintet de metalls valencià va nàixer en 2009, fruit de les classes de música de cambra del Conservatori Superior de Música "Joaquín Rodrigo" de València.

BTB és un cúmul de projectes, alguns d'ells somnis, bona part dels quals han anat complint-se en quasi deu anys de vida:

PROJECTES en forma d'espectacles, com Back to Styles, Back to Lyrics, Apren, escolta i canta, Enganxats a Monk o Backstage; o en forma de Festival BTB-OSR Algemesí, Festival BTB La Pobra Llarga o Festival BTB La Llosa de Ranès.

SOMNIS en forma d'aparicions a prestigiosos escenaris, com l'SBALZ, Rafelmetall, Festival Internacional de Trompeta de Maspalomas (Gran Canaria), Festival Internacional de la Diputació de Tarragona, Festival Internacional de Música de Montserrat, Fira de Juliol de València, Festival AETYB Barcelona, l'Hércules Brass Festival de Celanova (Ourense), Xàtiva Trumpet Days, Jornades Musicals Rafael Sanz Espert, Festival L'Alfàs en Jazz,... ; en forma d'acompanyaments a grans músics internacionals com Allen Vizzuti, Thierry Caens, David Pastor, Raul Junquera o Javier Barberà; o en forma de treball discogràfic, com la gravació d'Enganxats a Monk, amb el trompetista David Pastor.

Projectes i somnis que compartir en forma de música, que segueix sonant dels instruments d'un dels grups de cambra ja referents del panorama musical nacional.

COMPONENTS:

- Teles Moreno, trompeta
- Jaume Martínez, trompeta
- Josep Camarasa, trompa
- Sergio Soler, trombó
- José Vicente Climent, tuba

MEMORÀNDUM 2018

Una any més narrem els esdeveniments d'aquesta portentosa banda de música. Hem sigut descriptius en les nostres narracions i ho volem tornar a fent ressaltant aquelles coses que pensem que no ho hem fet.

* CONCERT BANDA JUVENIL *

DISSABTE 17 DE NOVEMBRE DE 2018

Barrock!

Altra vegada Santa Cecília. I molt intensa, tres caps de setmana. El primer acte, el concert que ens va oferir la banda juvenil, sota la direcció d'Alberto Garcia amb una temàtica barroca. Les obres foren: **-Tradicional** (arr. Philip Sparke): *David of the White Rock*, **-T. Albinoni** (arr. Jacob de Haan): *Adagio*, **-J. S. Bach** (arr. Jacob de Haan): *Arioso*, **-J. de Haan**: *Concerto d'Amore* **-Ted Huggens**: *New Baroque Suite* **-J. S. Bach** (arr. Ray Farr): *Toccatà in d minor* i **G.F. Haendel** (arr. Takashi Hoshide): *Hallelujah*.

Ens comentava Alberto que: "Vaig acabar molt content perquè al repertori hi havien peces molt complicades que van traure amb solvència i peces més senzilles on van aconseguir el més difícil, emocionar. Em quede amb eixos segons de silenci absolut quan va acabar la primera peça, abans dels aplaudiments, ahí van fer Música".

* ENREGISTRAMENT DEL PROGRAMA DE BANDA A BANDA *

DIVENDRES 30 DE NOVEMBRE DE 2018

El certamen de La Sénia es va obrir unes quantes portes. Una d'elles era que tornàvem al panorama dels coneguts, una banda de poble guanyant un certamen internacional.

Així el programa de ràdio *De banda a banda* que emet Àpunt i dirigit per Jordi Company, ens va dedicar una hora en la seua escaleta anual.

ENREGISTRAMENT PROGRAMA DE BANDA A BANDA

Una hora de xarrades, amenes, amb preguntes obertes i sense temps per contestar, on participaren quatre membres de la nostra banda: el veterà Ricardo Planelles, Josep Miquel Arques, Ruth Jiménez i Ester Sirvent. I cert és que va quedar un programa molt complet, molt cohesionat i amb molta estima.

<https://apuntmedia.es/va/a-la-carta/programes/escoltat-en-la-radio/de-banda-a-banda/09-12-2018-de-banda-a-banda>

* SANTA CECÍLIA 2018 *

1 DE DESEMBRE DE 2018

EL TALENT NATURAL O UNA FILOSOFIA MUSICAL?

Sempre és difícil començar un escrit. Un recurs fàcil, és aquest, dir que ho és i ja vas omplint. El que realment es fa costós és transformar en paraules els sentiments. Això sí que és treballós.

Ara, amb la sang gelada (assegurem que ens ha costat gelar-la) pots centrar-te i intentar recordar allò viscut dissabte a l'ADDA.

Era una Santa Cecília diferent, especial, com totes i cadascuna de les que organitzem. Ha sigut un any molt bonic. I els anys bonics han d'acabar bé. Volant. Pels núvols.

Preteníem viatjar a l'eternitat amb el concert, però encara no hem arribat, almenys jo, encara estic volant, perquè el final de *Pinos de Roma*, ens ha deixat amb les mans obertes.

Però, no només el final és el concert. Començarem amb *Undertow* el viatge a les profunditats de la música. Melodies extremes. Arribarem al parc natural de Yosemite, a la tardor, i ens adonarem que la nostra escola de música té futur i que funciona bé. Solvència d'Enric Soler i David Romero (trompa i bombardí) jòvens músics amb perspectives musicals ben encaminades. Sense oblidar-nos de Paola (en la primera obra) o Cristina (en *La història d'Anna Frank*), o Adrianet (en Pinos). Que entraren no fa més de tres-quatre anys i ja toquen uns solos de professionals. I les dues peces amb la violí solista Letícia Martín recordant el viatge infructuós dels jueus, amb la figura d'Anna Frank.

Així també, tenim la solvència dels medallers que donen consistència i seguretat a una banda que enguany compleix 140 anys i és història viva del nostre poble. Tita, Isidro, Serra, Pilili, Eduardo... els mires i veus que disfruten amb eixe instrument que tenen entre mans.

En el començament de la segona part vingueren els moments per a les emocions de Claudia i Jorge que entren a formar part de la Banda. Per molts anys i que disfruten del que formen.

I a la segona part, tocàrem *Persis* l'antiga ciutat Persa. I no podíem acabar el recorregut per Roma, amb *Pinos de Roma*. I el seu final que difícilment el podrem oblidar. Com tants i tants finals memorables que estem fent.

El mestre va crear eixe ambient que ens transmet i anem pujant a poc a poc el volum. Sonen les veus dels becats de la *Brass Academy Alicante*, també jóvens que tenen les coses clares. I va alçant el braços i les faccions de la cara passen d'eixe nerviós que té la complexitat de l'obra a la felicitat extrema que comporta la música.

Altrament, la part musical és la punta d'un iceberg, la feina amaga que porta un concert no es veu, i costosa és però si s'acaba així, és agraïda i la tornarem a fer per molt que remuguem. Les hores dedicades a la música tenen les recompenses, i dissabte n'era un d'eixos moments. Haguérem pogut haver errades, però no, no hi hagueren.

Secundari serà, però estrenarem trages! I ens férem la foto oficial.

I el sopar de germanor, també per al record, perquè quan les coses ixen bé, tenim un somriure que és difícil llevar-te'l de la cara.

Preteníem fer un viatge a l'eternitat. Però ens hem quedat volant. No sé si serà talent natural o una filosofia natural que té la nostra banda, però agraïts estem de formar-ne part i que la gent que ens escolte quede tant contenta com ho estem nosaltres a dia de hui.

* FIRA DE NADAL I PROCESSÓ DE LA PURÍSSIMA *

6 I 8 DE DESEMBRE DE 2018

Vam participar en la Fira de Nadal, que complia deu anys. I a la processó de la Puríssima.

* AUDICIÓ DE NADAL *

DIVENDRES 21 DE DESEMBRE DE 2018

El primer trimestre arribava a la seua fi i l'alumna de l'Escola Comarcal de Música de l'Alacantí-Alcoià ens demostra els avanços instrumentals adquirits en aquests tres primers mesos.

Amb un entusiasme del professorat desmesurat i juntant cordes van fer més divertida i entretinguda aquesta vetlada, i amb un final portentós de l'alumnat de percussió. Un deu per a tots.

* CERCAVILA BANDA JUVENIL *

DILLUNS 24 DE DESEMBRE

Altra tradició dels Nadals és la cercavila pels carrers de Xixona de la nostra banda Juvenil i del conjunt musical de l'Escola Comarcal. Un acte que els motiva i que alguns de l'amateur ajudem. Toquem la nadala que va compondre Ricardo Planelles.

Eixim des del local de la Banda, passem per la Plaça, arribem fins el Betlemet i tornem pel carrer Alacant.

* SANT SEBASTIÀ *

DIUMENGE 20 DE GENER DE 2019

Sant Sebastià encetava l'any amb el concert que faríem a migdia, amb una primera part de la banda Juvenil i l'altra la PRO.

Com no, minuts després de començar la cercavila per al nostre patró, no podien faltar les paracotes de Litri's fathers, i en la ja més que instaurada convidada del pirata i xixonenc, afincat a València, Javier Blanes i Mònica Salom que venen a propòsit des de València per convidar-nos en la seua casa, sita en el barri de Sant Sebastià. Tot un honor per a nosaltres.

A més, hui, complien anys quatre músics, i destacarem a un dels quatre, Caboteta, 50 anys membre de l'Agrupació. Això es diu compromís.

Després de la cercavila el concert. Que, per cert, tocàrem *Gerona*, el primer pasdoble que vam tocar els altres tres membres que complien 25 anys (Ricardo, Xavo i Josep Miquel).

Amb la Banda Jove, viatjàrem pel món dels videojocs, faríem la volta al món en 80 dies, ens traslladaríem a països desconeguts amb *Gulliver* i lluitaríem pels més desfavorits amb el *Zorro*. Mentres que amb la Banda, viatjàrem amb un gran aventurer com *Tintin*, tindríem superpoders amb *Els Increïbles*, retornarem a la nostra infantesa i joventut amb *ET, Encuentros en la tercera Fase* i *La Guerra de les Galàxies*, passariem "frescoreta" amb *Frozen* per visitar a Elsa i Anna i.... la sorpresa final amb la visita d'un personatge molt especial i dels més menuts de la nostra benvolguda Escola de Música!

Per la vesprada tinguérem la processó, que inclou tant l'acompanyament com la tornada de l'Església, a la Corporació Municipal.

* ASSEMBLEA BANDA *

DIVENDRES 8 DE FEBRER DE 2019

Cada dos anys els membres de la banda assisteixen a l'assemblea general. On, entre d'altres coses, es presenten el comptes. Només entrar el concertino diu al secretari:

- És que un dissabte...

El secretari li respon:

- Vaig proposar que la celebràrem en un dia d'assaig.

La tesorera conclou:

- L'únic dia que podia jo era dissabte!

Poca gent, 25 músics, per tractar temes tan importants com la gestió de l'escola de música, les eixides, i tot allò que comporta una societat centenària com la nostra.

* CONCERT FESTER PER LA BANDA JUVENIL *

DIUMENGE 17 DE FEBRER DE 2019

Com a segon plat de la Setmana Cultural del Mig Any teníem el concert ofert per la Banda Juvenil de l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona, sota la direcció d'Alberto Garcia Izquierdo.

Els músics jòvens, reforçats per membres de l'amateur, vestien amb els vestits oficials del Senyal, alguns amb els del Mig Any i amb les robes, afegien l'adjectiu de concert fester.

Les presentadores, dues jovenetes amb molta gràcia (Júlia Garrigós i Elisa Galiana) mantenien l'acte amb eixa frescor que caracteritza a l'adolescència desinhibida. Presentaven les obres, *1903*, pasdoble d'Enrique Alborch Tarrasó (pasdoble dedicat a la banda de la Pobla del Duc), *Als creuats*, marxa cristiana de Joan Enric Canet i Todolí, *Moments de Festa* de Blanquer i *Conquista do Obradoiro* de Mario Roig Vila.

El concert va continuar amb la marxa cristiana de Ramon Garcia i Soler *Tibi Mariae*, la segona obra d'altra bon compositor, Saül Gómez Soler, *Fester*, marxa mora del 2015, del mestre Pascual Vilaplana, el pasdoble *Machaco*.

Un acte senzill i alhora complet, que demostra que hi ha planter en la banda jove i també en la Festa, artistes i festers.

* CONCERT DE MIG ANY *

DIVENDRES 22 DE FEBRER DE 2019

20,30 H EN EL CINE DE DALT, CONCERT DE MIG ANY

PER L'AGRUPACIÓ ARTÍSTIC MUSICAL EL TRABAJO DE XIXONA DIRIGIDA PER ALBERTO GARCIA IZQUIERDO

S'acosta l'hora del concert. Els federatius han quedat una hora i mitja abans perquè no faltara de res i esquera a la perfecció.

Unes cinquanta places reservades per als compromisos pertinents (Capitans i bandereres, polítics...) i els premiats i les premiades.

El Cine de Dalt presenta una bona entrada, pocs seients buits, si hi hagueren 100 places més, de segur que s'ompliria d'igual manera. Pocs minuts de les 20:30 una dona cau i es trenca, malauradament, el maluc. Intervenien les forces i cossos de seguretat... la poli del poble, i els serveis d'emergència arriben puntuals, un quart d'hora després de telefonar-los. S'emporten a la ferida i els membres de la banda seuen en les cadires.

Mentre venia el personal sanitari, hem estat fora fumant-nos una cigarreta, en l'entrada d'artistes, i comentant anècdotes, això de ser fester i música a l'hora... Veiem com arriba Álvaro Sabater, capità moro de festes. Diu que espera comportar-se hui bé, que és el dia perillós. I tota la raó per als que fan la vespra.

Ens avisen que podem començar. La presentadora de l'acte, Pili Salgado amb una dicció perfecta i millor saber estar, introdueix el concert. Si fa dos dies que era el tercer dia de festes i... com passa el temps; presenta les obres que es tocaran en la primera part.

Per motius de salut, el director titular, David González Torno, no ha pogut dirigir. Ho vam saber dimarts i el director de la banda juvenil, Alberto Garcia Izquierdo, assumeix la responsabilitat de dirigir l'Agrupació Artisticomusical "El Trabajo" de Xixona.

He dit que el cine estava de gom a gom, no? La Banda mai decep, i en aquesta ocasió tampoc. Vam començar amb el primer pasdoble que va compondre Ramon Garcia i Soler, *Laura 94*, continuarem amb *Picadilly Circus* d'Egea, una marxa cristiana que va trencar motlles preconcebuts, seguidament la marxa mora elegida per la Capitanía Mora, *Moros del Rif* de Rafael Alcaraz Ramis, i l'altra peça, triada ara per la Capitanía Cristiana, *Teresa Silvestre* de Mario Roig Vila; un pasdoble molt alegre, que agrada molt i que està de moda. Es combinen el so de les palmes, el caixó i crits de guapa, molt efusius per part d'algun músic excitat i que es fica molt en el paper, com a exemple, Juan Vicente Molina, El Litri, que amb la seua potent veu deixa en evidència que Teresa era molt bonica.

En l'entremig es van donar tots els premis dels diferents tornejos i concursos: petanca, futbol sala (masculí i femení), bàsquet, frontenis, paelles, retreta, fotografia, cartell anunciador i relat fester.

La segona part començava amb el pasdoble, també de José Vicente Egea, *Fernandín*, seguïem amb *Benimerins* de Francisco Esteve, peça que tocarà la banda a Alcoi, i que aprofitaren els membres de l'esquadra d'Enmig del 2019, del mateix nom que la peça per vindre a escoltar-la. En tercer lloc, *Creu d'Arsuf* de Pascual-Vilaplana, i per acabar el concert, la marxa mora que revolució també la fisonomia musical del gènere fester, *Tarde de Abril*, escrita el 1957 per Blanquer. De bis, *Encuentros* també de Pascual-Vilaplana.

Alberto Garcia Izquierdo, abans de començar la peça de regal, i que la banda li fera entrega d'un ramell de flors per recordar el moment, va agrair el poder dirigir la banda de Xixona, i si la darrera peça era per a la Capitanía Mora, la de regal seria per a l'altra Capitanía.

Un concert que va agradar i que va encendre la flama del Mig Any, la vespra. Per cert, el concert va estar enregistrat per la cadena "Intercomarcal Televisión" i que al dia següent ja el podríem veure en la pàgina web del seu canal.

* CARNESTOLTES *

DISSABTE 2 DE MARÇ DE 2019

Dissabte vam tindre Carnestoltes. Alguns companys i algunes companyes es difressaren i donaren un poc més de colorit a la desfilada que recorria el carrer de l'Orito, la Vila, Torre de les Maçanes, Alacant fins arribar a la Plaça.

* ACTIVITAT COMARCAL * "SONA L'ALACANTÍ" A MUTXAMEL

DISSABTE 9 I DIUMENGE 10 DE MARÇ DE 2019

Però a la banda no parem! Aquest cap de setmana els alumnes de l'Escola participaren a l'activitat comarcal "Sona l'Alacantí", a la població veïna de Mutxamel, on uns 200 xiquets i xiquetes de totes les societats musicals de la comarca es reuniren per a fer música d'una manera molt especial.

Començaren les activitats dissabte a les 10h amb assajos, esmorzar, taller "SOUND PAINTING", dinar i molt més.

El diumenge dia 10 els músics ens delectaren amb el concert de gran banda infantil que es va formar a l'activitat dirigida pel nostre mestre de la Banda Jove i mestre de l'Escola, Alberto García Izquierdo, que tindria lloc a les 12:00 al Parc Municipal "El Canyar de les Portelles". L'entrada era lliure fins a completar aforament.

Perquè dir Banda de Xixona és parlar de cultura, educació musical, formació i tot sense ànim de lucre, tot per fer Banda, fer poble i fer cultura. Cobrar, cobra la banda però tot s'inverteix en instruments i Escola de Música.

La Federació de Bandes publicava la següent notícia:

El passat cap de setmana de març, Mutxamel va ser el poble amfitrió de la segona edició de l'activitat comarcal "Sona l'Alacantí".

En aquesta activitat, tot l'alumnat de 9 i 13 anys de les societats musicals de la comarca es va donar cita en les instal·lacions de la Societat Musical L'Aliança de Mutxamel per a realitzar un concert conjunt que va reunir prop de 150 alumnes, dirigits enguany per Alberto García, professor de trompa a les escoles de música de L'Aliança de Mutxamel i El Trabajo de Xixona, en les quals dirigeix al mateix temps la banda elemental, així com professor de trompa en el conservatori professional Vila de Sant Joan de la Societat Musical La Paz de Sant Joan.

ALGUNS DE L'ALUMNAT DE LA NOSTRA ESCOLA COMARCAL

El dissabte 9 de març es va congrega l'alumnat de les onze societats musicals participants. Durant tot el dia es van alternar els assajos amb una jornada de Soundpainting, taller impartit pel professor Òscar Vidal en el qual es va introduir als alumnes en el camp de la creativitat, la improvisació i la creació col·lectiva.

El segon dia de l'activitat va començar amb un assaig general previ al concert de la Banda Comarcal Infantil que va tindre lloc amb entrada lliure a les 12.00h al Parc Municipal El Canyar de les Portelles de Mutxamel.

Aquesta activitat comarcal està sufragada per la Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana, qui compta amb el suport de les tres diputacions provincials, l'Institut Valencià de Cultura, Bankia i arròs La Fallera.

I el director, gran col·laborador d'aquesta banda, i que és considerat un membre més deia al respecte:

"Un honor i un goig treballar amb més de 120 xiquets membres de les escoles de música de 11 societats musicals de l'Alacantí. Amb aquesta pedrera el futur de les nostres bandes està garantit.

També vull donar les gràcies a **PC Fsmcv l'Alacantí** i la **Societat Musical l'Aliança de Mutxamel** per tota la organització i les facilitats per a portar avant aquesta activitat.

I torne a repetir el que vaig dir ahir al final del concert: gràcies als pares, mares, iaies, familiars que porteu als xiquets a música".

L'alumnat, la veritat, estava més que satisfet en aquesta activitat.

DILLUNS 1 D'ABRIL DE 2019

Les coses venen com venen, i hui ha començat a dirigir-nos, Rafael Garcia Vidal, d'Alfarrasí, que substituirà momentàniament, i esperem que no per molt temps, al nostre director titular, David G. Tormo, que es recupera d'una malafortunada malatia auditiva que l'impedeix la direcció.

Ell serà l'encarregat de dirigir-nos el concert de Primavera, un bon concert, que prèviament, hem estat llegint les partitures amb Alberto Izquierdo.

DISSABTE 6 D'ABRIL DE 2019

Vam celebrar l'audició de Vent-Metall-Percussió de l'escola comarcal, una activitat necessària de reconeixement.

* ASSAIG AMB LA FILÀ BENIMERINES D'ALCOI *

DISSABTE 13 D'ABRIL DE 2019

Dissabte teníem el primer contacte amb Alcoi, pujàrem a ambientar el sopar i la presentació de l'esquadra d'enmig de la filà Benimerins.

Només 50 membres de la banda estigueren al sopar, front a dos-cents festers que veien com la festa encenia la metxa.

* PROCESSÓ DIJOUS SANT *

18 ABRIL D'ABRIL DE 2019

Dimecres, el dia anterior, assajaven les sis marques processionals, que des de fa un grapat d'anys toquem. I no les canviem perquè ens agraden i a la gent li agrada. Però una gota freda feu que anul·là la primera de les processons, la del Nazaré.

* PROCESSÓ DIVENDRES SANT *

19 ABRIL D'ABRIL DE 2019

El temps, com el dia anterior, no va acompanyar, i les prediccions meteorològiques eren encertades. Passades les set, quatre membres de la directiva ens apropàrem a la sagristia per parlar amb retor, i saber si es faria la processó de l'Enterro.

Amb bon criteri ens digué que per ell no es faria, però que volia saber les diverses opinions de l'Ajuntament, i costalers. L'Ajuntament opinava igual que el retor, que era bastant perillós, perquè el carrer estava banyat i les prediccions donaven pluja.

Però uns quants portadors del Sepulcre sí que volien eixir. Però després de diverses opinions, es decidí que només s'acompanyaria a la Soledad cap a l'Ajuntament, després de besar els peus de Déu, al voltant de les 19:40.

I just quan començàvem a tocar *Procesión de Semana Santa en Sevilla* van caure les primeres gotes, i en qüestió de un no-res, ens vam calar, totes i tots, però allà estàvem, fent palès el nostre gust per la música i la nostra professionalitat com a músics d'aquesta centenària agrupació.

* ENCONTRE *

DIUMENGE 21 D'ABRIL DE 2019

Un dia molt especial per a molts xixonencs i xixonenques. No costa llevar-se del llit. Hem quedat a les set i mitja en la porta de la casa del retor, vestits per a l'ocasió, de moneros. Sembla que hui ja no plourà perquè l'aigua només ens va permetre interpretar divendres sant la marxa *Procesión de Semana Santa en Sevilla*, on ens vam fer xopats, però per respecte a la gent que estava esperant a la Plaça, vam acabar d'interpretar la peça fins al final.

Hui tocava *La Virgen de la Roca*. Primer eixia la Mare de Déu, amb vel i acompanyats per les dones, pel carrer de l'Orito i als 5' llargs eixia la figura del Jesuset amb els hòmens i començaven la peça.

A l'altura de la societat el Trabajo, bombà i l'himne d'Espanya i la solemnitat i el reclutament, la sobrietat es converteix en festa, s'ha enconrat i llancen coloms, es tiren aleluies i s'ajunten mare i fill. Retornem a l'església on repliquen les campanes i tot just, ha començat la Mona.

Canviem a *Ida y vuelta* i ens dirigim al Trabajo a pegar un mos.

PRIMERA ENTRAETA ALCOI (27 D'ABRIL) · SEGONA ENTRAETA ALCOI (2 DE MAIG)

La segona i tercera visita a la capital dels Moros i Cristians la féiem vestits de carrer. Ja sabem que els festers alcoians aprofiten la desfilada i apuren tot el temps permès, perquè les dues desfilades tingueren una duració de dues hores llargues.

I com no podia ser d'altra manera, i com a bon expositor que són les festes alcoianes, donarem tota la nostra professionalitat i la nostra força musical, cosa que s'aprecia, no només en el fester sinó en el públic que presència l'espectacle.

* ENTRÀ MORA ALCOI *

DISSABTE 4 DE MAIG DE 2019

El diari *Les Muntanyes* obria amb el titular:

L'ESQUADRA DEL MIG DELS BENIMERINS EMBADALEIX AL PÚBLIC

• Una demostració de l'ànim bèl·lic d'unes tropes mores dispostes a conquerir la ciutat d'Alcoi. • Un disseny solemne, realitzat per Juan Climent, ha aconseguit embadalir al públic.

La filà Benimerines ha sigut una de les grans protagonistes de l'Entrada mora. I és que ha sigut l'encarregada de posar en escena l'esquadra del Mig, una demostració de l'ànim bèl·lic d'unes tropes mores dispostes a conquerir la ciutat d'Alcoi.

Continuàrem amb eixe espectacle que és l'Entrà de Moros i Cristians d'Alcoi. Després del repartiment de les gel·labes que va ser prou agobiant i de passar un meravellós dia en la "bandeja" amb les companyes i els companys de la banda veient l'Entrà Cristiana, estàvem altra vegada disposats a donar tot el que teníem per passar una hora i mitja vibrant.

Amb el ritme potent de la percussió, amb eixos crecendos i talls que fa la percu, que animen tant i que agrada a tothom, i la figura destacada d'Adan Bernabeu dirigint-nos per primera vegada i que s'havia de destacar.

* AUDICIÓ FI DE CURS ESCOLA COMARCAL DE MÚSICA *

DIVENDRES 31 DE MAIG DE 2019

L'audició de fi de curs de l'escola de Música de Xixona posava el punt i final a un curs molt complet i ple de bones intencions.

L'alumnat demostrava amb passió tot allò après al llarg de l'any en el Cine de Dalt, que presentava una bona entrada. La preparació, els assajos previs a l'audició, els assegurem que van ser durs i alhora intensos.

El presentador, un conegut de la casa, Alberto Garcia, que donava pas a les diverses audicions, amb un bon ritme entre corda i corda.

Moltes hores dedicades perquè l'instrument siga agraït. I que la il·lusió no s'apague. Començaven els més petits de l'escola, **Música i Moviment**, amb la mestra Alba Serra.

Continuaven amb el piano i el seu professor Antonio Micó... I els oboès, Nira Escuin i Hada Sáez, que eixien a l'escenari amb un esparpall i una solera per tocar-nos la fanfàrria de Peter Wastall. És veritat que l'instrument sonava un poc desafinat, però la passió i la desimboltura que demostraren és l'objectiu d'aquestes audicions, el poder enfrontar-se davant d'un públic que vol oir i sentir les emocions que transmet la música.

Continuaren els saxos, amb una peça on els protagonistes eixien a fer solos, dirigits per la mestra, Claudia Delgado, les trompetes, la tuba i el trombó, Bernardo i Robert, que protagonitzaren altre moment graciós, quan Robert saludà en el moment de començament. I el plat fort, la percu, que tocaren *Échame la culpa* de Luis Fonsi, un caterva de percussionistes.

Per tancar l'audició, el grup de conjunt instrumental. Tot un èxit de passió i assistència.

* CONCERT DE PRIMAVERA *

DISSABTE 1 DE JUNY DE 2019

SOLISTES I COMPOSITORS. UN VIATGE PER LES EMOCIONS

Durant tres mesos intensos vam estar treballant de valent per poder preparar aquest concert molt especial. Però vam tenir diverses casuístiques que ens van posar entrebancs i vam anar salvant-los a poc a poc i amb bona dosi d'organització.

Al mestre, després del concert del Mig Any, li van diagnosticar Tubaritis i Hiperacúsia, una malaltia en principi incurable, i Alberto Garcia va començar a dirigir-nos fins que va arribar Rafa Garcia, director de la banda de Muro, perquè ens dirigira el concert.

Havia sigut un concert (el de Primavera) difícil d'organitzar, amb tres directors. Dels quals Alberto Garcia li va posar emoció, il·lusió i dedicació; Rafa Garcia Vidal amb la serietat i la tècnica, i David G. Tormo, la superació de la malaltia.

En un assaig Rafa Garcia, (el segon director que vam tenir), mentre ens renegava perquè no eixia un tros d'una peça, va parar l'assaig i ens va dir que ho deia amb bones intencions; però, que tenir unes hores al llarg de la setmana per reunir-se i tocar, en un món tant globalitzat i individualista, era tot un regal a la vida. I que calia apreciar-ho!

I havíem de donar-ho tot perquè teníem a dos músics xixonencs que ens van deleitar amb els seus instruments, violí i clarinet.

I la sorpresa la tinguérem dues setmanes abans del concert, puix li donaren l'alta al nostre director titular, David G. Tormo, i ell va decidir (perquè ganes i il·lusió li sobraven) dirigir el concert.

La setmana anterior assajàrem ja amb els solistes, tot un goig, i tenir tres assajos amb ell i ella, també deia molt de la predisposició de Cecília i Martín.

El cinema de gom a gom, s'olorava una bona expectació, i Xavo (el presentador i mantenidor del concert) llegia l'impressionant currículum tant de Cecília com de Martín Blanes (filla i pare).

Vam començar amb *Latente Emotions* d'Óscar Navarro, el concert que portava per títol "Solistes i compositors, un viatge per les emocions". Si als assajos a la solista li eixia bé, al concert li va eixir de Matrícula d'Honor.

Passàrem a la segona peça, *El Concert per a clarinet i banda*, també d'Óscar Navarro, i cal dir que Blanes va fer que experimentàrem els sentiments més interiors amb el so del clarinet. A l'adagio, qui escriu, els ha de confessar que va arribar a una calma absoluta, difícil d'aconseguir aquest estat anímic.

I per acabar la primera part, Blanes i Cecília van interpretar una peça composta per al moment de mà del xixonenc En Vicente Pla. Però abans de tocar-la, Blanes havia de parlar, i no podia perdre aquesta oportunitat. Deia:

"Volem obsequiar-los amb una perleta xicoteta però molt bonica. És molt bonico tocar en altres orquestres, en moltes ciutats... però vindre ací, tocar per a vostés i en la meua banda, és una passà".

I per a nosaltres, no té preu, allò que van fer i viure aquella nit de l'1 de juny de 2019.

Necessitàrem un descans per poder macerar les emocions (ja tindriem l'endemà i la setmana però, la cigarreta ajuda).

Una segona tanda d'emocions tocava viure. Ara, si més no, per a 4 músics que complien anys. El primer, Carlos Arques, Caboteta, 50 anys. Una vida de música, i 3 que complien 25 anys: Ricardo Planelles (família de músics), J. Enrique Blanquer, el Xavo, i aquest qui redacta, Josep Miquel Arques. Sensacions plaenteres.

La nostra companya Ruth Jiménez feia el paper de mantenidora del reconeixement. El discurs on et diuen un resum del teu pas per la banda i et sents ple, satisfet i mires als pares i a les mares i a la dona i als fills i els dius, amb eixa mirada, gràcies, perquè la Banda és la banda.

Per a la segona banda, i retornant al concert, teníem dues obretes més. De Carlos Pellicer, *Menú* i *The Island of light* de José Alberto Pina. Altres dues bones composicions per al concert. En la primera, caldria destacar, entre tots els bons solistes, el de la jove trombonista Raquel Gonsálbez.

I la darrera obra, *The Island of light* va ser una obra amagada amb bones intencions que ens va servir per a reafirmar el nostre poderiu com a grup, desestressant després de tot allò acompassat i on el mestre esclatà en un gran plor desmesurat perquè, de dir-li que mai podria dirigir ni tocar cap instrument, va passar a dirigir un concert, altre d'estos que no s'obliden.

Llàgrimes de ràbia, de passió i de futur, perquè de segur vindran igual o millors concerts com el viscut l'1 de juny d'aquest meravellós 2019.

* CONCERTS DEL TRABAJO *

DIVENDRES I DISSABTE, 21 I 22 DE JUNY

Era la primera volta que escrivíem el concert del Trabajo en plural. En 20 dies altre concert, el que homenatgem (ens i els) a la societat centenària de la qual portem el nom al nostre escut.

Dia 21 de juny, no és una data qualsevol; solstici d'estiu i dia de la música promoguda per la UE.

El concert el férem al carrer principal de Xixona, fora del pati de l'Hort, on tradicionalment el féiem. En aquesta ocasió, comptem amb la participació de l'alumnat del Cristòfol Colom que ens acompanyen cantant, ballant i interpretant a ritme dels musicals de Hollywood.

Diumenge tocava el torn a la banda juvenil, sota la direcció d'Alberto García, però ara sí, deixàrem córrer el tràfic i el concert es feu a l'Hort. A més, s'aprofita perquè el futur tinga un paper destacat, enguany una obra on Aitor Herrero Torregrosa (amb la banda juvenil) va tocar una peça com a marimba solista.

La societat cultural, després de cada concert, ens ofereix un bon aperitiu, que conste en acta, per favor!

I abans, però, dels concerts i perquè no quedava bé escriure-ho entre concert i concert, es va celebrar el IX concurs de Tuba, "Ciutat de la Vila Joiosa" i el bombardí solista de la banda, David Romero Miralles, va obtenir el 2n premi.

* CONCERT DEL GRUP DE CLARINETS DE LA BANDA DE XIXONA *

DISSABTE 29 DE JUNY DE 2019

El grup de clarinets de la nostra agrupació va oferir un concert al Teatret amb la col·laboració del guitarrista Fernando Espí i el grup de Veus Blanques Ciutat de Xixona.

El grup de clarinets està format per Carlos Mora, Iris Orquín, Cristina, Juan Carlos i José Daniel Planelles, i Gabriel Sala.

* ENTRÀ A SANT BLAI *

DISSABTE 13 JULIOL DE 2019

La festa amb arrelament a la ciutat d'Alacant, el barri de Sant Blai, ens tornava a cridar. Enguany tocàvem amb el capità cristià de la Filà Aragonesos, on estrenaven la marxa cristiana que els amics del capità van regalar al capità Cristià Luís García Teruel, Teru composta per Rubén Urbán Segura.

Amb una xafogor per la humitat que mai oblidarem, també amb les gel·labes que tenien un teixit que no respiraven, i que feren que suàrem bastant.

Dijous 11 de juliol, la comitiva d'organitzar l'Entrà, amb el capità Teru i el compositor Rubén Urbán, pujaren a l'assaig per sentir la marxa cristiana. A vegades ens ofusquem en voler tocar coses que vulguem o no, no són massa apropiades, tot i que siguen regals fets amb l'ànima, perquè no estan molt ben instrumentades. A més, la poca implicació d'alguns companys i companyes que diuen que sí però després és que no, complicaren la sonoritat en Sant Blai, on vulguen o no, també som un referent per aquests festers que els agraden les bones bandes i la bona música.

* I FESTIVAL INTERNACIONAL DE TROMPETA CIUTAT DE XIXONA *

DEL 29 DE JULIOL A L'1 D'AGOST DE 2019

Xixona va ser el centre mundial de la Trompeta. Els millors trompetistes de l'Estat i alguns del món amb renom va estar transmetent els seus coneixements als alumnes matriculats. Un èxit de participació, perquè sabem que es va completar la inscripció.

Els concerts que ofertaren al Barranc de la Font, també tingueren una qualitat excel·lent. I tot es fa ver a la Casa de la Música. Perquè, a vegades, les medalles se les enduen alguns, i la faena que comporta tenir la infraestructura adequada i bones condicions, i que fa la gent amb nom X i Y, no isca.

Esperem poder tenir l'any vinent altra vegada el segon festival, perquè ens situen en unes coordenades a nivell mundial, en un instrument puntual.

* CERCAVILA MARE DE DÉU DE L'ASSUMPCIÓ *

DIJOUS 15 D'AGOST DE 2019

Entrem en el compte enrere de les Festes de Xixona. Hui és el dia de la Mare de Déu i l'estrenem amb música. El sol d'aquest dur estiu no ens ha fallat i calfarà de valent.

Hem quedat tres companys de la banda per preparar l'esmorzar a la resta de companys i companyes, i és que vam complir 25 anys, i Caboteta que va complir mig segle, en aquesta agrupació centenària de 140 anys d'història. Sí, 140 anys de trajectòria amb un camí que ha costat molt i que està més que consolidat amb una política on prima la música per davant de tot, i on s'inverteix amb el futur (Escola de Música) i instrumental. Cap músic de l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona cobra per tocar, ho fa perquè li agrada, simplement, senzillament, en un món tan globalitzat, el poder tenir aquest pensament i premissa supera amb escreix tot el que puguen dir.

Faig aquest tros d'escrit en primera persona, amb un article escrit al Programa, per intentar transmetre el que comporta estar en aquest conjunt. Ho he dit i ho diré, la vida sense la música, no haguera estat igual.

Hem arribat puntuals a l'Ajuntament. Hem d'esperar perquè la grua retire un vehicle estacionat i que no s'ha adonat que el carrer estava tallat des de la nit anterior. Ens col·loquem en posició contrària. Hem demanat al Regidor de Festes, Ricardo Mira Garcia, canviar el recorregut de la cercavila perquè a les 11:00 començaran els jocs d'aigua i ja ho tindran muntat quan arribem i com que hem d'acabar en la Plaça ho farem per carrer Capità Josep Hernández Mira.

Hi ha la típica i tòpica discussió sobre la formació. De quatre? De cinc? Manolet Miquel Calatayud, delegat dels Contrabandistes, ens recorda que si tots haguérem fet la mili no passaria açò.

El mestre, David G. Tormo, mana que la canya afine, després el metall. Es posa en posició, alça els braços, els torna a baixar i pregunta quan arranquem. Li diem que al primer fort estaria bé. Quan arriba el primer crescendo de *El tio Ramon* de Salvà i Olcina arranquem fins la punta del Castell. Baixem per la costera de Simon. A l'antic Cine de Baix reprenem la música i farem el carrer Alcoi i el carrer Vall sense parar. Carrer Torre de les Maçanes, carrer Alacant i bombà.

La gent ix als balcons encara sense llevar-se les lleganyes, amb els pèls per fer. Molts ja han posat les seues banderoles. Se senten *palminetes*, gent que trau els seus telèfons intel·ligents i enregistra el moment. Acte seguit selecciona l'arxiu i el puja a la xarxa social.

Hem decidit pujar a l'Asil. En eixe moment s'han acabat la missa i tant residents com creients han eixit al pati per sentir-nos. També les monges (quin gran paper social fan). I ens han agrai't que tocàrem el pasdoble. Cal fer-los l'estança més agradable i si podem ajudar, benvingut siga, ah i #senseanimdelucra.

Hem canviat al pasdoble de Marcos Gandía, *Paquito Llin*, poc sentit per aquesta part del país, i més acostumats els de més al nord. Carrer Raval fins la Plaça de l'Església, baixem les escales i empenem el darrer tram fins l'Ajuntament per carrer la Vila.

En el darrer assaig ha vingut la cadena Intercomarcal i hem enregistat el programa "Prop de tu". Ens van visitar a un assaig durant la preparació del concert de festes, i vam passar una estona interessant parlant amb ells de com funciona la nostra banda.

* CONCERT DE FESTES *

DIVENDRES 16 D'AGOST DE 2019

A les deu de la nit teníem el concert de Festes. Un dels actes imprescindibles en qualsevol Festa de Moros i Cristians. L'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" de Xixona havia preparat un bon concert, amb deu peces ben pensades. El director, David G. Tormo, és un bon DJ de música festera. Sap programar un concert que va de menys a més, la resta ja la posen els músics i la batuta del director.

A les 22:15 entrava la banda a l'escenari, llum apropiada. Els músics seuen. Entra el director i baixa contundentment les mans. Hem començat amb *Tonatiuh* (el Déu del Sol) amb una lluna que encapçala una nit sense cap núvol i ben estrelada, el ballet moro de Joan Enric Canet Todolí, amb l'única presentació de la música, de la nostra banda de Xixona.

Acabem la primera peça i puja Ricardo Mira Planelles, Regidor de Festes i presentador de l'acte. Llig les característiques de les quatre peces que vindran: *Jordi* pasdoble de José Rafael Pascual-Vilaplana, *Paco Verdú* de l'alcoià Amando Blanquer, *Temporali Belli* marxa cristiana d'Àngel Lluís Ferrando Morales i la marxa modernista de Carlos Pellicer *Khafaja*.

Una bona primera part per escalfar motors. El mestre demana aigua. S'ha mogut i li hem respost.

Descansem 5'. José Juan Martínez i Llinares, el Negre, diu que són les 23:05. El Regidor torna a pujar i a comentar les peces que vindran. De les cinc peces, quatre les havien compostat entre l'any 2018 i aquest any.

Comencem la segona part amb *Isabel* pasdoble d'Azael Tormo Muñoz. Teníem al trio un solo de marimba que va ser interpretat excel·lentment pel jove Aitor Herrero, que es va mereixer el reconeixement del mestre, dels seus companys i del públic. A més, de ser felicitat pels seus companys de la pecu.

Millenium marxa cristiana de Josep Robert Sellés i Camps, peça d'encàrrec en el primer certamen d'interpretació de Música Festera de Cocentaina, obra bastant complexa.

Del compositor de *Tita*, estrenàvem *Berlúbia*, marxa mora dedicada a un fester per antonomàsia de la Festa xixonenca. Si adés reconeixíem el talent d'Aitor, no podríem obviar el de Ricardo Planelles Torregrosa, un pilar de l'Agrupació Xixonenca.

Una marxa cristiana, *Marfil*, que va trencar estereotips el 1994, de Josep Vicent Egea Insa.

I per acabar, una bona marxa mora, *Kapytan* de Saül Gómez Soler. I li vam posar ganes. Trompes a l'aire, timbals exultants. Gran concert.

Per acabar, el desig de bones festes del director i *Fiesta en Jijona* de Vicente Pla Candela.

* SOPARET AMB EL CONTRABANDO *

DISSABTE 17 AGOST DE 2019

Si la setmana passada se celebrava el sopar de Capitans dels Vermells, hui tocava el sopar de Capitania del Contrabando i per això el color blanc destacava per damunt de tots. L'única filada que faltaria al Soparet seria la filà dels Llauradors. I el torn canviava. Primer els Moros i després els Cristians. El Contrabando desfilaria en primer lloc dels Cristians per tenir més temps per al sopar.

Sopar amenitzat per l'Agrupació Artísticomusical "El Trabajo" i un gran ambient a la Placeta de les Monges.

Una vegada tothom havia pres seient, començava una nit màgica per a Juanje i Sabina. Els seus amics els regalaren ambdós pasdobles. El primer compostat per Damià Llorens, *Pepe el Caramelero*, i el segon per Luís Belda, *El Caramelero*. Uns regals molt especials.

El temps en el sopar de Capitans passa molt a pressa. És un obrir i tancar d'ulls. De sobte, Álvaro i Pablo apareixen vestits de sevillanes. Un toc de colorit i d'humor. Un no t'ho esperes! Festa...

Arribem justos per fer el segon desfile amb *Farolero* de José Maria Valls Satorres. No hi ha una, ni dues, ni tres, sinó set navalles que van al ritme de la música. Música que sona amb passió, amb amor, des del cor. Ens regalem alegria, tant músics com festers. Hi ha un bon rotllo descomunal i se sent el clamor de la gent i els crits quan arriben els forts del pasdoble, que li va com l'aigua a l'asseguedat en un moment que quedarà per a la vida. Perquè el final de la desfilada va ser bestial. Si sóc capità, vull que em toque la meua banda, no hi ha millor regal per a l'ànima.

La Festa s'engrandeix amb aquests tipus d'actes. La fa gran, distinta i amb sentit. Qui no va arribar a la catarsi festera? S'entremesclen sentiments difícils d'escriure, amb ulls llagrimosos s'acostava Manolet Miquel Calatayud i deia un gràcies de satisfacció que fa que et senques ben pagat.

I un resum de l'acte, del mur d'Adan Bernabeu:

"Jo en lo requetebé que estava ahir tocant amb la meua banda en el contrabando de Xixona no vaig fer ni una foto, ni del supersopar que ens vam arrear, ni de la baixaeta tan espectacular que vam fer.. Ni falta que fa!!

La música, per sort o no, és un art efímer que cal d'algú que li pose tot el cor perquè es convertisca en art. En llegir el paper no hi ha prou. Ahir, més de 70 corets del poble van fer que inclús hui, encara dure l'art i alguns tinguem encara alguns pèls de punta i és que, en moments com el d'ahir, te n'adones de què mai els demanaré res a canvi perquè quan fas música amb la banda de Xixona, amb la família, ja ho tens tot".

* ENTRÀ A MUTXAMEL *

DIMARTS 10 DE SETEMBRE DE 2019

Hem tornat a la rutina, hem tornat a la música. Preparant concerts, preparant actuacions, organitzant agendes, com el concert de les Festes d'Hivern o el de Santa Cecília. I la primera actuació de les que vindran en mesos posteriors era a la veïna Mutxamel, amb la Capitana de la filà mora Zegríes, Paula Sala Sala, que anava amb una portentosa carrossa que representava una galera impulsada per esclaus remers, l'envoltava un fastuós ballet amb un llum entre les mans i de fons la marxa mora de Saül Gómez *Kapitán*.

I teníem ganes, i com que teníem ganes i toquem amb passió, el resultat va ser espectacular. Les coses que fem, cada vegada més, i sobretot en el carrer, les fem amb il·lusió i passió. El director que en el crescendo ens demana que aguantem, i el cos et diu que no, però li fas cas. Els timbals redoblen de la mà Charli i Aitor, Dani que marca el ritme contundentment, dolçaines que fan les escales orientals, les 8 trompes alcen les campanes, i les 12 trompetes, 8 trombons que donen força a la peça, i després els harmònics i contracants de saxos alts i tenors, clarinets i flautes i flautins, som un espectacle, està mal que ho diguem, però és la realitat, música exclusiva, made in Xixona, diguen el que diguen alguns, no tenim parangó.

No és per res, però el públic, després de l'acabament de la peça ens aplaudia, voldrà dir això alguna cosa?

DIARIO CLUB PERIÓDICO

* ENTRAETA A ALBAIDA *

DISSABTE 28 DE SETEMBRE DE 2019

Tres setmanes després de Mutxamel, canviàvem de comarca i pujàvem a Albaida, un poble que inverteix en músic, és un poble amb solera, que sap el que vol, com el nostre! Havíem de fer dues Entraetes i començaríem tard: 00:30 decidírem pujar a sopar. En un bon lloc, "Els Arcs", i amb bona harmonia i entre anècdotes se'ns feren les dotze. Era hora de començar!

Tots ens concentràrem, ens miràrem, estàvem preparats. La presidenta, Sandra Sirvent, digué que l'Operació Albaida havia començat: - Tots a les seues posicions!! Cridà!

Percussió posicionada, furgoneta aparcada, policia avisada. Tot un dispositiu perquè teníem menys de deu minuts entre Entraeta i Entraeta. Tocàvem primer amb els Templaris (Cristians) i tot seguit, quasi al mateix moment, amb els Càbiles (Moros).

Amb els cristians, estrenàrem la peça de Ramon Garcia i Soler *Somni Templari* a més de tocar *Piccadilly Circus* de Josep Vicent Egea.

Amb els Càbiles tocàrem *Ramiro l'Ambaixador* també una estrena de Pep Vila, *Al-Wazir* de Saül Gómez i una de les nostres marxas preferides *Penya Cadell* de Paco Esteve.

Tot i que arribàrem al poble a les tantes, ho férem amb un bon sabor de boca, perquè en les darreres eixides hem fet molt bones actuacions. Amb un so, portentós.

* ENTRÀ A CREVILLENT *

DISSABTE 5 D'OCTUBRE DE 2019

Ho hem dit en els darrers memoràndums, que Crevillent era una cita obligada amb la filà Beduïns, i enguany estàvem d'aniversari, perquè acomplíem 10 anys seguits anant amb aquesta filà.

Normalment tocàvem amb les dones, però com aquestes s'havien fet vestit nou i estrenaven una peça amb metall i dolçaines, els hòmens ens van contractar i férem les dues hores que dura l'Entrà, la més llarga en temps i recorregut que fem en les nostre eixides de qualitat.

Tocàrem dues vegades una marxa mora que ens agrada molt, *Penya Cadell* de Francisco Esteve, i *Habibi* d'Alfredo Anduix Rodríguez. Un clàssic d'aquest gènere.

Poca cosa a destacar més? Doncs no. Sempre se'ns oblidava mencionar als nostres educants. Els alumnes de l'Escola de Música que estan en la banda Juvenil ens ajuden i s'ensenyen un poc més. A més, s'estrenava una futura oboïsta, Ada, la filla de la de Tot en Línia.

I també unes línies als percussionistes, perquè en les eixides que fem ho donen tot. És característic els crescendos que fan amb talls secs. A més, ells, des de que comencen fins que acaben no paren un sol moment, i han de tenir una bona condició física, perquè aptitud i actitud en tenen.

Per cert, Rafa, uns dels nostres arrastradors oficials a 15€ l'acte, tenia ganes de tocar els timbals i Alejandro Arques, fent acte de complacència, li va atorgar dit desig.

* DIADA DELS PAÍS VALENCIÀ I ENTRÀ A ALBAIDA *

DIMECRES 9 D'OCTUBRE DE 2019

Hui tenim un dia complet. Hem quedat quart d'hora abans de les nou del matí a la porta del Bar Pepet. Hem agarrat les tres partitures que teníem assajades del dilluns: *Eduardo Borràs* i *Brisas de Mariola* del murer Fracisco Esteve i l'himne de José Serrano (que ja sabem que rima amb ...).

El mestre arriba amb camisa planxada de lli blanc amb ulleres de sol tipus espill. Altra vegada tenim el desconcert en la formació. Com que no ens aclaram, el mestre mana afinar. Un la, diu, i tots toquen la, però sense transportar, per tant, sona mal, desafinat. Comencem. Un SI, cadascú que l'adeqüe al seu instrument.

David Serra s'ha comprat una *Insta360 ONE X*, una càmera panoràmica i s'ha posat a fer fotos fins que l'han cridat l'atenció.

Alça els braços, l'alcaldeessa trau el mòbil i fa un facebook live en directe. Hem començat, que no ho hem dit, amb *Eduardo Borràs*. Hem arrancat al fort, carrer Josep Herández Mira i a l'arribada del *Raconet* (antiga tenda de llepolies regentada per Mari Pepa) hem girat pel carrer la Vila. Hem fet un recorregut diferent. Hem continuat i hem tocat pel carrer Sant Bartolo, al barri Maria Verdú, després el carrer Alacant.

Hem hagut d'esperar deu minuts per arribar just a les deu per complir el programa i que els polítics posaren la corona de llorer en la placa dedicada a Jaume I. Hem canviat de pasdoble, ara a *Brisas de Mariola*. Al fort ens hem regirat i hem posat l'himne regional *valenciano* (que també rima amb Serrano i ...). Enguany el solo l'ha tocat el company David Arco, excel·lent, com sempre, amb un so de diada.

Cal reposar forces perquè a la vesprada-nit tindrem el segon acte.

He arribat vora les sis a Albaida. Però hem hagut d'aparcar a Aljorb, poblet de 263 habitants apegat a Albaida, i hem entrat per la porta d'Ajorj a la capital d'aquesta bonica vall.

A les sis i mitja hem començat la primera entrada amb la filà cristiana dels Templaris. Davant 10 cavalls i darrere els Ambaixadors. Fortets que anàvem, *Creu d'Arsuf* del nostre amic José Rafael Pascua-Vilaplana. A l'altura del conservatori canviàvem la marxa per *L'Espasa i el Cavall* de Pablo Soler Albert, composada per a Edmundo Vidal i Javi Santamaria i per acabar, *Templaris d'Albaida* de Coletó.

Teníem vora una hora i mitja per recuperar forces. Hem vist, a l'encaminar-nos a l'inici de l'Entrà, un baret, *El Círculo*. Hem entrat i hem assegut. El cambrer abans de seure, ens ha avisat, que no tenia cuinera i que només podríem prendre tapes gelades. Sort que la cervesa era fresca, perquè el menjar ha estat escàs.

Vora les nou, un WhatsApp: No tardeu que en mitja hora eixim. Hem arplegat la gel·laba de color roig, que semblaven els pallassos de la tele. Hem esperat pacientment el nostre torn. Fins que hem arrancat amb *Al-wazir* de Saül Gómez, i a meitat, un dels nostres hits, *Penya Cadell* de Paco Esteve.

Hem fet dues bones entrades i conclou el nostre periple d'eixides, que han estat més que bé.

* CONCERTS ALÇAMENT CAPITANS FESTES DELS GELATERS *

DISSABTE 19 D'OCTUBRE DE 2019

El darrer acte, abans de capficar-nos de ple amb el concert de Santa Cecília, era el Concert d'Alçament de Capitans de les Festes dels Gelaters. Festes amb moltes baixes d'última hora, i que combaten perquè no hi desapareguen. A més, ambienta aquesta calorosa tardor.

Haviem preparat un programa canyer, fort, intens, amb les darreres eixides que havíem tingut. A la primera part tocaríem *Eduardo Borràs*, pasdoble de Paco Esteve, *Ramiro l'Ambaixador*, marxa mora de Pep Vila, *L'Espasa i el cavall*, marxa cristiana, de Pablo Soler Albert i *Al-wazir*, marxa mora de Saül Gómez Soler.

A la segona part, *Brisas de Mariola* altre pasdoble del murer Esteve Pastor, *Alcoi, escata i destal*, potent marxa cristiana de Mullor Grau, un dels nostres hits, *Penya Cadell* també de Paco Esteve i per acabar, l'estrena de *Somni Templari*, marxa cristiana, del melòdic Ramon Garcia i Soler.

Un concert amb moltes baixes d'última hora, de músics, en un cap de setmana on hi havia molts esdeveniments. Però, férem un més que bon concert.

Un any intens, un any on hem pogut gaudir de bona música i bons moments, Què ens depararà l'any 2020? Ja els ho contarem amb el proper memoràndum.

Josep Miquel Arques Galiana

LN^o

LENINGRAD

UN CAMÍ CAP A LA VIDA

CRÈDITS:

FOTOS: membres de la Banda i del mur del facebook d'Actividades Xixona.

TEXTOS: Josep Miquel Arques Galiana, David González-Tormo.

Depòsit legat: A 892-2011

Imprimeix: Arte-Xixona, S.L. Xixona, Novembre de 2019

ORGANITZA:

Ajuntament de
Xixona

